

[Himmelstrup.]

vi jo se, hvad der kan komme ud af Forhandlingerne i Udvalget.

I Fjor kom der en lille Lempelse paa dette Omraade. Det var den berømte Gummistøvle, og man kan jo nok sige, at det var det ærede Medlem Hr. Rager, der fik trukket den igennem. Man begyndte at pille ved de enkelte Satser og fik Tolden og Beskyttelsen sat ned, og der er baade i den højtærede Finansministers Finanslovtale, hvor han taler om § 5 i Finansloven, og ogsaa i den højtærede Ministers Tale ved Fremsættelsen af dette Forslag noget, der tyder paa, at han vil gaa videre ad denne Vej, idet den højtærede Minister siger, at han kunde tænke sig at foretage visse Ændringer i disse Toldsatser, Ændringer, der kan ventes at medføre en mindre Indtægt, og det maa jo efter Ministerens Opfattelse betyde, at han godt kunde tænke sig at nedsætte flere af dem.

Den højtærede Finansminister sagde desuden ved Lovforslagets Fremsættelse her i Folketinget den 13. December, at nu fremsatte han Forslaget i den Form, det havde i Fjor, men han var i øvrigt villig til at forhandle om enkelte Afsnit og ganske særlig om Loven af 15. Oktober 1932. Dette Tilsagn fra den højtærede Finansministers Side hilser vi med Glæde. I og for sig synes jeg, at det havde været rimeligere og naturligere, om den højtærede Minister havde fremsat Forslaget for Rigsdagen i den Form, hvori han ønskede det vedtaget, fremfor at fremsætte det i den gamle Form og saa sige: Nu kan vi snakke om det i Udvalget; det er dog den almindelige Fremgangsmaade, at Lovforslagene bliver fremsat i den Form, hvori Ministrene ønsker dem vedtaget. Men vi hilser altsaa fra vor Side dette Tilsagn med Glæde, fordi vi ikke kan andet end betragte det som en Indrømmelse til de Synspunkter, vi hidtil har gjort gældende, og vi vil meget gerne være med i et Arbejde paa at finde en mere rimelig Form for denne Toldlov og de Beskyttelsessatser, den indeholder, saaledes at der maaske i Aar kan være nogen Chance for, at vi kan enes om hele dette Lovkompleks. Som sagt, vi erkender, at disse Midler for den allervæsentligste Dels Vedkommende skal skaffes til Veje — det kræves utvivlsomt af Hensyn til Balancen paa Finansloven —, og naar vi nu kan finde den højtærede Finansminister villig til Forhandling paa de Omraader, der hidtil har været Anstødsstenene mellem os, er der maaske Udsigt til, at vi kan komme til Enighed.

Nu forlænger vi denne midlertidige Lovs Gyldighed for 2 Aar, og det er sket 2 Gange før, ud fra en almindelig statsfinansiell Begrundelse. Saa sker der maaske engang det, at man slet ikke kan undvære disse midlertidige Bestemmelser og gør dem permanente. Saaledes er det jo gaaget mange Gange tidligere, og det er utvivlsomt uheldigt, at Love, som i deres Oprindelse har en mere tilfældig Karakter, bliver forlænget saa hyppigt, at de til sidst arbejder sig ind, om end med noget Besvær, i Systemet, hvorefter de gøres permanente, men alligevel bliver liggende som saadan et irrationelt Element i det samlede System. Jeg vil derfor gerne udtale Haab om, at vi kunde naa til en Overenskomst paa dette Omraade, saaledes at vi kunde undgaa det her omtalte Forhold.

Drachmann: Under Hensyn til den forestaaende Julehøjtid og Provinstogenes Afgangstid skal jeg fatte mig ganske kort. I Modsætning til den foregaaende Taler nærer jeg ikke en sygelig Rædsel for Toldlove, og derfor vil mit Syn blive betydelig mere sympatisk over for dette Lovforslag. Lad mig lige indskyde, at denne Rædsel hos det ærede Medlem dog ikke forefindes i de Tilfælde, hvor Venstre selv sidder ved Pengekassen.

For vort Vedkommende hilser vi med Tilfredshed, at der er sket en Kodificering og Sammendragning af disse midlertidige Told- og Afgiftslove, saaledes at de nu finder et klart Udtryk i det Lovforslag, den højtærede Finansminister har forelagt for os. Denne Gang foreslaas det, at Loven skal gælde for to Aar. For vort Vedkommende skal jeg sige, at den højtærede Finansminister gerne kan faa den for Tid og Ævighed med det samme, men vi vil samtidig ogsaa fremhæve, at en saadan Forlængelse for to Aar selvfølgelig gør det nødvendigt og opportunt, at man ser lidt mere paa eventuelle Henstillinger og Forslag fra Erhvervslivet, end der hidtil har været Tid til. I saa Henseende er jeg enig med Finansministeren i, at man selvfølgelig kan drøfte Sagerne og ogsaa skylder Erhvervslivet at drøfte dem noget mere indgaaende, end der hidtil har været Lejlighed til, idet de Forlængelser, der hidtil er gennemført, har været af kortere Varighed.

Jeg understreger endnu en Gang, at Toldlovene dækker over saa store Forskydninger i teknisk og kommerciel Henseende, at det er et rimeligt Krav at stille, at der gives Erhvervslivet Lejlighed til at fremsætte sine Forslag, som vi fra vor Side i